

## Arrest

nr. 313 047 van 16 september 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN  
Rue Paul Devaux 2  
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 19 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 juni 2024.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat R. JESSEN.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

*“1. Verzoeker, die verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en internationale bescherming in Griekenland geniet, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 6 februari 2024, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*

*2. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.*

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat er in Griekenland sprake is van een precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk, hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terecht komen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoeker zijn verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

4. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in het verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie en te stellen dat hij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van zijn beschermingsverzoek.

Verzoeker maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren. Verzoeker stelt in voorliggend verzoekschrift dat hij lijdt onder zijn psychische toestand omwille van zijn traumatische ervaringen in Syrië en in Griekenland voor de welke hij specifieke zorg nodig heeft, zonder dit verder toe te lichten noch met enige attesten te staven. Op basis hiervan kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen aan waaruit moet worden besloten tot het bestaan van een bijzondere kwetsbaarheid in zijn hoofde in de zin van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie.

Er liggen in casu geen specifieke elementen voor waaruit in hoofde van verzoeker een bijzondere kwetsbaarheid kan blijken die hem bij een terugkeer naar Griekenland zou blootstellen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker is een gezonde man van 27 jaar, die tot het eerste middelbaar naar school ging en in Syrië werkervaring opdeed in een naaiatelier en een kapperszaak (CGVS, p.5). Er wordt niet betwist dat aan verzoeker in Griekenland op 8 mei 2020 de vluchtelingenstatus werd toegekend (AD CGVS, map 6; stuk 3 bij verzoekschrift). Echter blijkt uit het administratief dossier dat zijn verblijfsvergunning vervallen is sinds 7 mei 2023 (AD CGVS, map 6; stuk 3 bij verzoekschrift).

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigten van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk is en enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan

duren. Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid. Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland om dakloos te worden of om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Het ontbreken ervan dient in aanmerking te worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoekende partij als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland. Tevens blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier zeer duidelijk dat de situatie voor statushouders in Griekenland dermate precair is dat het voor een begunstigde van internationale bescherming wiens ADET is vervallen, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, ook noodzakelijk is dat hij beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten, het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

Er moet bijgevolg worden nagegaan of verzoeker beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten, het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na haar terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen.

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat verzoekers familieleden (moeder, stiefmoeder en zussen) in Duitsland, Frankrijk en België verblijven waar zij internationale bescherming genieten (CGVS, p.6-7). Ook kon verzoeker eerder al rekenen op de financiële steun van zijn broer en zijn zussen toen hij in 2021 van Frankrijk naar Duitsland reisde en om zijn onderdak tijdens zijn tweede verblijf in 2023 in Griekenland te bekostigen (CGVS, p.11 en 12). Verder kon bij zijn eerste verblijf in Griekenland ook bij een vriend terecht (CGVS, p.11). Bovendien reisde verzoeker meerdere keren vanuit Griekenland naar andere Europese landen zoals Frankrijk, Duitsland en uiteindelijk ook België (CGVS, p.10-11 en 15). Ook blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij de mogelijkheid kreeg om de Griekse taal te leren, hij had een keer per week les (CGVS, p.10-11). Ook heeft hij een, weliswaar beperkte, kennis van het Engels (CGVS, p.10-11). Dit alles toont van een grote zelfredzaamheid alsook van een bepaald financieel vermogen. Verzoeker beschikt over een netwerk op wie hij kan rekenen om zijn financiële ondersteuning te bieden. Uit niets blijkt dat verzoeker niet langer beroep zou kunnen doen op dit netwerk tijdens de periode die hij dient te overbruggen tussen het aanvragen en het effectief ontvangen van een nieuw verblijfsdocument. Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker zowel over financiële ondersteuning als over een netwerk beschikt om het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen.

De Raad wijst er verder op dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en onderdak te zoeken en de taal te leren. Zulke inspanningen mogen niet, laat staan genoegzaam blijken uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Zo hekelt verzoeker dat hij, na het verkrijgen van zijn verblijfstitel, uit de woonst, waar hij toen met zijn stiefmoeder en zijn zussen woonde, gezet werd zonder verdere toekenning van enige huisvesting door de overheid en organisaties. Verzoeker verbleef bij aankomst in Griekenland eerst drie maanden in een opvangcentrum, waarna hij toen samen met zijn stiefmoeder en zussen naar een huis verhuisde dat door een organisatie ter beschikking werd gesteld (CGVS, p.9). Ook tijdens zijn tweede verblijf in Griekenland in 2023 was verzoeker in de mogelijkheid om een kamer te huren in een collectieve woning voor 50 euro per maand (CGVS, p. 11). Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verder blijkt dat verzoeker beperkte stappen heeft ondernomen te hebben om te informeren naar de mogelijkheden van huisvesting aangezien hij wilde vertrekken uit Griekenland nadat zijn familieleden uit het land vertrokken waren. De commissaris-generaal stelt hierover terdege het volgende vast: "U was wel degelijk in staat om onderdak te vinden en u financieel te laten ondersteunen. Zelfs indien dit niet het geval zou zijn, bemerkt het CGVS dat u voor financiële hulp en (sociale) huisvesting de correcte instanties dient te benaderen om hulp te vragen, net zoals de Griekse burgers." Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen elementen bij die hier anders over doen denken.

Verzoeker betoogt dat hij alle mogelijke inspanningen geleverd heeft, maar dat de toegang tot de arbeidsmarkt en sociale rechten verhinderd zijn. Uit verzoekers verklaringen dat hij na het vertrek van zijn familieleden uit Griekenland nog anderhalve maand of twee maanden in het land is gebleven. Hij kreeg zijn werkvergunning en zijn AMKA (CGVS, p.11). Dient opgemerkt te worden dat verzoeker beperkte inspanningen leverde om werk te zoeken. Zo ging hij tijdens zijn eerste verblijf in Griekenland naar Athene om werk te zoeken. Hij kon proefdraaien bij een kapper maar begreep de uitbetaling in percentages niet, waarop hij de beslissing nam om het land te verlaten, vooraleer hij nog maar enige uitleg kreeg wat het juist inhield (CGVS, p.12). Verzoeker verklaart verder nog dat hij gedurende één week naar Archanon ging en

tevergeefs naar werk zocht in een welbepaalde straat (CGVS, p.11). Hierna besloot hij een eerste maal Griekenland te verlaten. Tijdens zijn tweede verblijf in Griekenland heeft verzoeker gedurende drie dagen bij een kapper gewerkt in Athene maar besloot hierna, nadat hij voor ongeveer een maand in het land was, om opnieuw het land te verlaten (CGVS, p.12). Verzoekers pogingen voor het vinden van werk blijven dan ook beperkt.

Verzoeker toont niet op afdoende wijze aan dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien hem toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonst. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoeker in gebreke blijft.

De verwijzing naar internationale rechtspraak alsook naar rechtspraak van het Duitse federale grondwettelijk hof en naar een arrest van de Raad zelf, is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

5. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Hij toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

6. Verzoeker kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in zijn hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Hij maakt niet in concreto aannemelijk dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoeker verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten, temeer hij eerder al vanuit Duitsland naar Griekenland werd teruggestuurd (CGVS, p. 12). Verzoeker toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat hij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die hem in Griekenland werd verleend, kan stellen.

7. Derhalve lijkt verzoeker geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen*

*of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 25 juli 2024 staat het volgende vermeld:

*“Tolk 1742 legt de eed af en tolkt Arabisch.*

*De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord.*

*Verzoekende partij antwoordt dat ze niet meer in het bezit is van een Griekse identiteitskaart, haar verblijfsdocumenten zijn vervallen sinds mei 2023. Documenten in orde brengen in Griekenland is een echt hindernissenparcours. Ze heeft ondertussen geen recht op huisvesting, werk, medische zorgen, of een sociaal netwerk met als gevolg dat ze in een situatie van extreme materiële deprivatie zal terecht komen. Dit alles wordt bevestigd in rapporten van 2024. Verzoekende partij geeft nog aan dat ze in België haar weg probeert te vinden en geen financiële hulp nodig heeft maar wel stabiliteit. Hier heeft zij familie en werkt zij. Ook gaat ze naar de Nederlandse les en volgt ze een inburgeringscursus. Voor het overige volhardt ze in haar verzoekschrift.”*

5. Verzoeker brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 13 juni 2024.

Een vraag tot horen heeft als doel om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke grond(en) van de beschikking men het niet eens is en waarom. Verzoeker gaat hieraan echter volledig voorbij en blijft alzo desbetreffend in gebreke.

Verzoeker beperkt zich namelijk tot het louter herhalen van argumenten, zoals het feit dat hij niet meer in het bezit is van zijn Griekse documenten en zijn verblijfsdocumenten vervallen zijn sinds 2023, elementen waarmee reeds terdege rekening werd gehouden en omstandig op werd ingegaan in de beschikking, zonder dat hij echter ook maar enigszins iets concreet inbrengt tegen hetgeen hierover reeds concreet en uitgebreid werd vastgesteld en geoordeeld, zoals wat betreft zijn vervallen Griekse verblijfsdocumenten in punt 4 van de beschikking. De algemene opmerking ter zitting dat documenten in orde brengen in Griekenland een echt hindernissenparcours is, is allerminst van aard hetgeen in de beschikking concreet met betrekking tot verzoekers persoonlijke, individuele situatie wordt vastgesteld in een ander daglicht te plaatsen.

Met zijn algemeen betoog dat verzoeker ondertussen geen recht heeft op huisvesting, werk, medische zorgen of een sociaal netwerk, gaat verzoeker eveneens volledig voorbij aan het in de beschikking, meer bepaald in punt 4, vastgestelde waarbij wordt gewezen op verzoekers beperkte inspanningen om in Griekenland als statushouder werk en huisvesting te zoeken. Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat hij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland de aan zijn status verbonden rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden, zoals inzake de toegang tot o.a. de arbeidsmarkt, huisvesting, (taal)onderwijs en gezondheidszorg.

Zoals in de beschikking in punt 3 wordt opgemerkt, komt het verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat hij niet terecht komt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen. Verzoeker blijft hier echter in gebreke. Door louter op algemene wijze het tegendeel voor te houden, toont hij het tegendeel niet aan. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn situatie in Griekenland er een was van of dat bij een terugkeer een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie dreigt, die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

Het verwijzen naar algemene, recente landeninformatie, zoals verzoeker ter zitting opnieuw doet, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat hij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit werd reeds opgemerkt in de beschikking, waarbij erop wordt gewezen dat dit *in concreto* dient te worden aangetoond, waar verzoeker dus evenwel in gebreke blijft.

Gelet op de internationale bescherming die verzoeker in Griekenland werd toegekend, is verzoekers situatie in Griekenland *in casu* van tel/belang, en niet die in België. Dat hij in België zijn weg probeert te vinden, hier werkt, Nederlandse les en een inburgeringscursus volgt, is positief en geeft blijk van verzoekers wil om zich te integreren, doch doet niets af aan de eerder gedane vaststelling dat hij in Griekenland slechts in beperkte mate dergelijke inspanningen deed om zich er te integreren in de EU- lidstaat die hem internationale bescherming toekende. Zo verzoeker zich blijvend bij zijn familie in België wenst te vestigen, gaat hij voorbij aan het doel van huidige procedure internationale bescherming, bedient hij zich van de verkeerde procedure en dient hij zich te richten tot andere, hiertoe geëigende procedures.

Verzoeker volhardt voor het overige in zijn verzoekschrift, zonder voorts op de inhoud van de beschikking van 13 juni 2024 in te gaan en hier enige repliek tegen te formuleren.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen gronden. Bijgevolg brengt verzoeker geen elementen naar voren waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS